

Το 3^ο ΓΕ.Λ. Ιωαννίνων θέλοντας να τιμήσει τον πρώτο Διευθυντή του σχολείου, περίοδο 1976-1981, τότε που το σχολείο μας κάνει τα πρώτα βήματά του, για να καλύψει τις αυξημένες ανάγκες της περιοχής για μάθηση αναρτά το άρθρο της κόρης του, κ. Τίνας Στέα. Η γνωριμία των μαθητών μέσω του άρθρου με τον εκπαιδευτικό - φιλόλογο Παναγιώτη Στέα θα τους δώσει τη δυνατότητα να εμπνευστούν από το βραβείο «Παναγιώτης Στέας», και να έρθουν σε επαφή με τον Άνθρωπο, τον Δάσκαλο Στέα που με την υπομονή του, τον ενθουσιασμό του για διδασκαλία και την προσωπική του προσέγγιση σε κάθε μαθητή/-τρια έμπρακτα, σε δύσκολα χρόνια, αποτελεί παράδειγμα όχι μόνο για τα παιδιά του σήμερα, αλλά και για μας τους εκπαιδευτικούς.

Ευχαριστούμε από καρδιάς την κ. Στέα που ανταποκρίθηκε στο κάλεσμά μας

Η Διευθύντρια Θεολογία Καλάκου και ο Σύλλογος καθηγητών

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΤΕΑΣ - ΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΟ ΕΝΑ ΒΡΑΒΕΙΟ

Ο Παναγιώτης Στέας ήταν φιλόλογος και ο πρώτος διευθυντής του 3ου Λυκείου Ιωαννίνων από το 1976 μέχρι το 1981. Ήταν επίσης ο πατέρας μου.

Το 1976 είναι το έτος ιδρύσεως του Σχολείου σας, που τότε λεγόταν Β' Λύκειο Θηλέων, καθώς τη μακρινή εκείνη εποχή η δευτεροβάθμια εκπαίδευση δεν ήταν μεικτή. Όταν έγινε μεικτή, το 1979, το σχολείο μετονομάστηκε σε Γ' Λύκειο Ιωαννίνων και αργότερα, επί διευθύνσεως Κωνσταντίνου Βλάχου, μετονομάστηκε σε Επιφάνειο Σχολή.

Θυμάμαι πόσο αγαπούσε το σχολείο αυτό ο πατέρας μου, πόσο εργατικός, ακούραστος και μεθοδικός ήταν και πόσο χρόνο και ενεργητικότητα επένδυε στην οργάνωση και

την καλή λειτουργία του. Πόσο κοντά ήταν σε μαθήτριες και καθηγητές σε μια εποχή που η απόσταση μεταξύ καθηγητών και μαθητών ήταν αυστηρά προκαθορισμένη, δεδομένη και αδιαπραγμάτευτη.

Ο Παναγιώτης Στέας γεννήθηκε το 1923 και σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή της Θεσσαλονίκης. Η ειδικότητά του ήταν η Νεοελληνική Γλώσσα. Δίδαξε Νέα Ελληνικά από το 1951 μέχρι και το 1981 οπότε και προήχθη σε γενικό επιθεωρητή μέσης εκπαίδευσης οπότε και τα καθήκοντά του ήταν πλέον ακραιφνώς διοικητικά. Δίδαξε στο Ιεροδιδασκαλείο Βελλάς, στην Φιλοσοφική Σχολή Ιωαννίνων, στο Γυμνάσιο Αρρένων Ιωαννίνων, ήταν ο πρώτος Γυμνασιάρχης στο Β' Γυμνάσιο Θηλέων Ιωαννίνων, και τέλος ο πρώτος Λυκειάρχης του Σχολείου σας. Ήταν τέτοιο το πάθος του για τη διδασκαλία του μαθήματος της Έκθεσης Ιδεών, που, ακόμη και αφού αφυπηρέτησε, παρέδιδε δωρεάν φροντιστηριακά μαθήματα στο Γαλλικό Ινστιτούτο της πόλης που παρακολουθούσαν μαθητές και καθηγητές.

Κατά την πολύχρονη ενασχόλησή του με την έκθεση διαπίστωσε ότι τα γλωσσικά λάθη των υποψηφίων φοιτητών επαναλαμβάνονταν με συγκεκριμένο τρόπο. Αυτό τον οδήγησε στην ταξινόμηση και το σχολιασμό τους σ'ένα βιβλίο, τον Νεοελληνιστή, που εκδόθηκε το 1969. Μετά από είκοσι χρόνια ακολούθησαν ο Φροντιστής, που αποτελούνταν από φροντιστηριακά μαθήματα εκθέσεων ιδεών και ο Corrector που απευθυνόταν στους καθηγητές και αφορούσε στην ειδική διδακτική για τη διόρθωση της έκθεσης ιδεών.

Αυτό το πάθος του πατέρα μου για την έκθεση οδήγησε τη μητέρα μου να θεσπίσει μετά το θάνατό του το 1996 στη μνήμη του το βραβείο “Παναγιώτης Στέας” που απονέμεται στην μαθήτριά ή τον μαθητή του αγαπημένου του Σχολείου με τον υψηλότερο βαθμό στο μάθημα της Έκθεσης στις Πανελλήνιες εξετάσεις.

Συνέχισα αυτήν την οικογενειακή παράδοση από το 2013, οπότε έφυγε και η μητέρα μου από τη ζωή. Με πολλή χαρά συναντώ ξανά το αγαπημένο μου Σχολείο, όπου είχα κι εγώ την ευτυχία να φοιτήσω. Και, παρότι τα πρόσωπα των καθηγητών και των μαθητών αλλάζουν, η ατμόσφαιρα του Σχολείου είναι πάντα η ίδια: γεμάτη από την εκρηκτική ενέργεια των παιδιών που ετοιμάζονται να ανοίξουν τα φτερά τους και να πετάξουν στα πέρατα της γης και της γνώσης.

Τίνα Στέα, 26.1.2024